

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Qui sint parentes quos honorare debemus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

cet in secunda tabula, quæ erga homines exerceri debeamus, etiam propter ipsum. Dedit ergo hoc preceptum, ut esset ordo in hac societate vitæ, ut scilicet alij præsint, alij obtemperent, eò quod necessariū imbecilliores à præstantioribus defendi, regi & duci: quarè præcipit hoc precepto honorem & obedientiam præstantioribus. nam sicut boues non à bovibus, nec capre à capris, vt Plato inquit, reguntur: sic natura nostra infirmior est, quam ut se ipsam regere possit. Ideò Deus dat homines doctos & sapientes, præstantes heroas &c. quibus donat præ cæteris dona gregia, eosq; ornat, ut sint loco suo, qui pacem, iustitiam, libertatemq; conseruent. Sic sunt diuersa dona Spiritus sancti, 1. Cor. 12. Et potestas à Deo est, id est ordinatio Dei, Rom. 13. Nam Deus per illos regit, conseruat iustitiam, &c. Et ideo illis debemus honorem & obedientiam propter Deum, 1. Pet. 2. eò quod loco Dei constituuntur & vices tenent, & hæc ordinatio est maximè necessaria.

Parentes hoc præcepto, quos honorare debemus, sunt nostri genitores, quibus natura subiecti sumus & illis tenemur honorem & obedientiam ex Dei precepto, non solùm quia sunt genitores, sed quoniam Deus præcepit. Exo. 21. dicit, Qui percusserit patrem aut matrē, morte moriatur: & qui maledixerit patrem vel matrī suę, morte moriatur. & Deuter. 27. Maledictus qui non honorat patrē aut matrē. Eccl. 3. Qui honorat patrem suū, vita viuet longiore. & iterū, Qui met Dominū, honorat parētes, & quasi Dominis leviet his qui se genuerunt, in opere, sermone & omni patientia. Vide latius caput de honore parentum.

Deinde parentes hoc loco intelliguntur Magistri & reliqui, quibus parentes suam vicem cōmiserunt, & illorum officium expediūt erga illos, ut sunt Tutores, Pædagogi, Patres familiās, Prædicatori, hos omnes vocat scriptura etiam patres, cōque

sunt loco parentum, docent, instituunt, regunt: parē
tes enim in morte committunt filios suos tutori-
bus, aut mittunt ad magistros scholæ, ut doceantur,
aut cōmittuntur mechanicis magistris, ut instituan-
tur in arte &c. Omnes illi honorandi sunt ex Dei pr̄
cepto, & propter ipsum Deū, illisq; debemus obedien-
tiam in omnibus licitis. Ita iubet Apostolus Rom. 13.
nos obedire & subditos esse magistratibus, non solū
propter iram, id est, punitionem temporalem, sed etiā
propter conscientiam, quia conscientia fit rea pecca-
torum Deo, & delinquit, si non obedit potestati.
qua Dei est minister, & gladium, id est potestatem,
exercet, non vt homo simplex, vbi omnes æquales su-
mus, sed quia Dei minister, & loco Dei facit quæ fa-
cit. Sic ad Ephes. 6. Colos. 3. iubet seruos obedire &
seruire Dominis suis quasi Domino nostro Christo,
non ad oculum seruientes. sed ex animo: & adiun-
git promissionem, quòd tales etiam sua præmia ha-
bent apud Deum ultra temporale pro fidei labore:
nam placent hęc opera ciuilia Deo vt maximè. Sicut
ergo parentes non solùm dicuntur illi qui nos ge-
nuerunt, sed etiam magistratus, tutores, patres fami-
lias, pastores, &c. Idec honor non tantum debetur
aque obedientia parentibus naturalibus, sed etiam
omnibus supradictis, vt scilicet eos sic honoremus,
nemp̄ obediēdo illorum iussi: timore, ne eos offen-
damus, eō quòd Deus h̄ic quoq; offenditur, si rebel-
les illis fuerimus: dilectione, vt illi: corde faueamus,
& bonum faciamus. Quòd si quis dixerit, imperia ra-
piuntur & tenentur ab improbis, infidelibus tutori-
bus res meę sunt commissæ, &c. Responde. ibi discer-
ni debent personę ab ordinatione & offici⁹ D E I:
politicus status Dei ordinatio est, vt conserueatur ci-
villis iustitia: Si personæ abutuntur Dei ordinatione,
ipsi viderint: nos obedire debemus non solùm bonis,
sed etiā dyscolis, i. Petr. secundo. Punit ergo Deus
maximè

maximè contumaces & inobedientes, sicut Apostolus dicit Rom. 13. Qui resistunt potestati, iudicium suum acquirunt, id est, pœnam. Tradunt ferè omnes historiæ, contumaces & inobedientes magistratibus, tandem extremas dedisse pœnas. Ideò dicit Salomon Proverb. 24. Time Dominum filium & regem, & cum de tractoribus seditionis ne commiscearis, quia citius viciet eorum exitium. Filii Israël quoties ex mandato Moysis pugnârunt atque obedientia, toties paucos multos vicerunt: è diuerso, quandò contra mandatum Moysis pugnârunt, victi fuerunt à paucis, Num. 31. Punit quoque Deus Magistratus, si officio & commissioni Dei non satisfaciunt. sic enim Saul à rego deejicitur, quia non obedivit voci & mandato Dei. Amalechitarum rege & gregibus ouium, 1. Reg. 15. Ideò Deus huic precepto annexuit promissionem virtutæ longioris & prosperitatis his qui obediunt. Etiam magistratus habet promissionem longioris regimini, pacis, prosperitatis, si ex animo propter Deum satisfacit suo officio, & ita vigilat, ut singuli ordines suum habeant atque faciant officium, si defendunt iustos, & puniunt malos.

3. Tertiò sciendum quod officia ciuilia sunt cultus Dei, id est, opera quæ ei placent, quibus honoratur & colitur Deus, quanvis non fiant personæ Dei, sed sicut erga proximum ad nostram necessitatem & utilitatē & ideò sunt cultus Dei, quia ipse illa præcepit: præcepit enim honorare & obedire parentibus, ergo quicquid fecero ex iussu & mandato parentum, et si vel aliquid ad laudatos pedes adferrem, vel aliud simile opus exiguum fecero &c. hoc Deo placet, quia fit in obedientia Dei, quam obedientiam ipse Deus ut exhibeamus parentibus, præcepit. Sic si obediero magistratui in re licita, opus etiam sit qualecunque, hoc opus placet Deo, quia propter obedientiam quam ipsæ præcepit, fit, sicut etiā iubet Petrus 1. Pet. 2. Obey-